

CULTURA/ESPECTACLES

Aquest ha estat un estiu intens per Sopa de Cabra. A més dels «bolos» habituals, el grup ho ha compaginat amb les visites a l'estudi de gravació Music Lan d'Avinyonet de Puigventós, on enregistren les cançons del

seu proper disc, que el grup anomena «el disc nou», perquè és el novè i perquè encara no té títol. El grup presentarà algunes noves cançons dissabte a l'Escala, en un concert compartit amb Ja T'ho Diré i Glaucs.

El grup Sopa de Cabra enllesteix la gravació del seu nou disc en estudi

La banda de rock presentarà nous temes dissabte a l'Escala, amb Ja T'ho Diré i Glaucs

XAVIER JUANHUIX
Avinyonet de Puigventós

«No serà un disc amb ànim de transcendència, però tampoc serà un acudit». Davant la curiositat del periodista, el cantant de Sopa de Cabra, Gerard Quintana, es veu obligat a fer malabarismes per definir un nou treball que encara està en procés de creació. «Després dels acústics de *La nit dels anys*, ens pensàvem que el nou disc seria molt elèctric, molt potent, i no ho és tant», explica Quintana. «Volem buscar la frescor, que les cançons flueixin, que no sigui dolorós. No hem premeditat gaire coses».

Aquest serà el primer disc en estudi del grup amb el nou segell discogràfic, Música Global, després de la escissió del contracte amb la multinacional BMG-Ariola, i l'edició de *La Nit dels Anys* (1997), i en certa manera, la continuació del anterior disc en estudi, *Sss...* (1996). «El que tenen en comú és la frescor, l'esperit de senzillesa, però hi ha diferències. *Sss...* tenia 17 temes, i el disc nou en tindrà 12 o 13, l'energia estarà més concentrada», assegura el cantant.

Es publicarà a l'octubre

El grup va entrar a l'estudi a mitjan juliol, i les previsions són que acabin a mitjan setembre, per després fer les mesclades als estudis Auhra (Esplugues de Llobregat), la masterització a Itàlia, i tenir el disc a les botigues per al mes d'octubre. La producció del disc corre a càrrec del grup, com ja ha succeït en els discos del grup des d'*Al·lucinosis* (1994), excepte en el directe *La nit dels anys*, que el va produir Toni Xuclà. A la formació original del grup —Gerard Quintana (veu), Cuco Lisíic (baix), Josep



MARIBEL RUIZ DE ERENCHUN

Sopa de Cabra ahir al migdia, preparant el nou disc als estudis Music Lan.

Thió (guitarra), Joan Ninyin Cardona (guitarra), Pep Bosch (bateria) i Julio Lobos (teclats)—, s'hi ha incorporat Jaume Soler Peck, tècnic de so del grup i guitarrista de d'Estranquis i Johnny Pappa's, que substitueix temporalment Ninyin, convalescent d'una malaltia que ja li va impedir actuar en tot el concert celebrat al Palau de la Música el passat mes d'abril. Entre els

possibles col·laboradors del disc hi podrien figurar C.C. Gianotti (de Traditional Tourist), Jordi Armengol (productor de Lluís Llach), Quimi Portet, el saxofonista Dani Nel·lo (excomponent de LosRebeldes i ara líder de la seva pròpia formació, La Banda del Zoco) i Sílvia Comes (que juntament amb Lídia Pujol està a punt d'editar el seu disc de debut). El nou disc de Sopa de

Cabra tindrà entre 12 i 13 cançons, totes en català i sense cap versió aliena, amb lletres de Gerard Quintana (en un cas, compartit amb Josep Thió), mentre que les músiques són majoritàriament de Thió, dues són de Cuco Lisíic i una, titulada provisionalment «Cau el sol», és de Joan Ninyin Cardona.

Altres cançons amb títols pràcticament definitius són *El far del sud*, inspirada d'alguna manera en la pel·lícula del mateix títol protagonitzada per Ingrid Rubio, personatge que va deixar captivat Quintana, o *El vaixell perdut*, una revisió de la *Lògica de la bogeria* d'Erasme de Rotterdam amb tocs del Bob Dylan més visionari.

El calendari del grup per als propers mesos inclou la presentació en concert del nou disc amb unes quantes actuacions puntuals i fer unes merescudes vancances durant els mesos de desembre i gener, per iniciar la gira forta de concerts a la primavera.

Paral·lelament, Quintana continuarà la col·laboració amb Jordi Batiste amb l'espectacle *Els miralls de Dylan*, una adaptació en català de diversos temes escollits entre el cançoner del geniüt cantant de Minnessota.

Trio d'asos

En el concert d'aquest dissabte al Pavelló de l'Escala també hi actuarà Ja T'ho Diré, en plena gira de presentació del seu últim disc, *Un ram de locura* (Global, 1998).

Per la seva part, Glaucs interpretaran les cançons del seu segon disc, *Simbènia* (Magna Music, 1998), que ha confirmat aquesta banda de Begur com una de les propostes més sòlides entre les noves generacions del rock cantat en català.

Troben partitures inèdites de Pau Casals compostes l'any 1923

EFE/DdeG

El Vendrell (Baix Penedès).— Un veí del Vendrell ha trobat en aquesta localitat les partitures d'uns goigs compostos pel violoncel·lista Pau Casals i dels quals no s'havia tornat a saber res des de la seva estrena l'any 1923.

La troballa, que coincideix amb el 25è aniversari de la mort del músic català, es va produir casualment quan aquest veí, de 70 anys, estava regirant una antiga còmoda. Segons va explicar ahir l'investigador de temes culturals del Vendrell, Salvador Arroyo, aquesta obra «és l'única peça de caràcter popular i festiu que es coneix de Casals». El descobridor, que ha volgut romandre en l'anonimat, es va trobar amb la partitura d'aquests goigs —composició poètica cantada— quan cercava documents a petició d'Arroyo per a un llibre que aquest investigador i l'especialista casteller Pere Ferrando preparen sobre «Pau Casals i el fet casteller».

Estrenada el 1923

L'obra la va compondre Pau Casals l'any 1923 a petició del llavors secretari de l'ajuntament del Vendrell, l'igualadí Jaume Serra, que va demanar al violoncel·lista que posés música a uns versos que havia escrit per al tradicional sopar de comiat que se celebrava cada any a la platja de Sant Salvador. La composició poètica està formada per quatre estrofes de vuit versos i un quartet inicial i es va editar en un full de dues cares la capçalera del qual reproduceix l'ermita de la platja i en el qual els autors apareixen identificats clarament, tant en l'anvers com en el revers.

Arroyo va indicar que la importància d'aquest descobriment rau tant en la recuperació d'una obra que ha estat inèdita durant els últims 75 anys i que no apareix documentada en cap de les biografies de Pau Casals, com pel fet de mostrar-nos «la cara més popular i humana del músic».

Randy Greer Sextet actua aquesta nit al Festival Obert de Porta Ferrada

EFE/DdeG

Sant Feliu de Guíxols.— Randy Greer Sextet oferirà aquesta nit, a partir de les 22.00 al passeig del Mar, el *Concert de swing*, inclòs dins el Festival Obert del certamen de la Porta Ferrada de Sant Feliu. Randy Greer és un cantant de talla internacional que ha sabut portar l'estil de Nat King Cole als anys noranta. El festival ha tingut una afluència important, mantenint una mitjana d'entre 500 i 600 espectadors per espectacle. En total, se n'hauran realitzat 26, es converteix així en un gran èxit.

L'organisme es presenta avui a La Mercè amb un concert de la Simfònica d'Anzoategui

Una fundació donarà a conèixer i promourà l'obra pictòrica del gironí Pep Colomer

X.F.
Girona

El 7 de novembre de 1994 moria a Figueres als 87 anys el pintor Pep Colomer. L'artista s'havia caracteritzat per l'extrema discreció en presentar la seva obra públicament, ja que només havia fet tres exposicions en vida. «Però quan va morir —explica Joaquim Jubert— vam dirigir-nos a casa i per voluntat testamentària de Colomer vam

recollir els seus objectes personals. Allà vam descobrir una gran quantitat de quadres inèdits». Jubert és el secretari de la Fundació Colomer-Sanz, que aquesta nit a les nou es presentarà al Centre Cultural la Mercè de Girona, en un acte que també inclourà una actuació de l'orquestra simfònica d'Anzoategui, de Veneçuela. L'objectiu de la fundació és donar a conèixer la seva obra i «ensenyar a mirar una obra d'art, ja que ell era un

home molt preocupat per la pedagogia», suggereix Jubert. «Com que no tenia fills —continua Jubert— sis o set anys abans de la seva mort en Pep ja ens va demanar que constituïssim algun organisme que permetés conservar la seva obra».

Jubert defineix l'obra de Pep Colomer com a intimista, impressionista amb clares influències avantguardistes. «Abans que Juan Gris fes determinades coses ell ja ho feia», afirma el

secretari de la fundació que insisteix que «durant els anys 40 i 50 el pintor ja feia evident la seva modernitat». Aquest dipositari de l'última voluntat de Colomer descriu l'artista com «un home continuament insatisfet de la seva obra que deia que mai havia aconseguit pintar un quadre bé». Malgrat l'opinió extrema del mateix artista Jubert diu que les seves teles són magnífiques i que «aviat es reconeixerà com es mereix».